

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

enim dum nemo putaret. Cum autē per duos annos tracto bello varia inuicē & dedissent, & accepissent incommoda, interuentu communiū amicorū res in cōcordiam, cum detrimento, vt fieri solet, partium peruenit.

CAPVT XXXIII.

HAec sunt illa luctuosa Christianitati tempora, per quae bicipiti Romanorum aquilae, alterum defectum est caput, cum iam in orientem vltra non respiciat, vix defendere potens, quod ei reliquum est in occidente. Nam Turcus, dum contemnit adolescentiam regis Vngariae, nec ab Austria sibi timet, vniuersam Graciam inuadit, magnam Europae partem auferens. Hoc Graeculi Imperatores passi, dum in regna multa scinduntur: exemplo futuri Latinis, nisi lethargum iam mortalem induissent. Dum enim Orientis Imperium diuiditur in Adrianopolitanum, Trapezuntium, & Constantinopolitanum, vnum in tria, singulorum vires non tanta remanserunt, vt truculentissimo hosti Turco occurreretur. Fridericus autem eius nominis III. dux antē Austriae, nunc Romanorum rex, duodecimo sui regni anno, in Italia contendit, & coronam & uxorem pariter, quae ex Portugallis ibi obuiam illi duceretur, accepturus. Senis sponsam primum vidit, deducuntibus eam proceribus ex regno partis: Cumq; illa Romam profectus, Imperialem benedictionem accepit: & inde in Neapolim ad Alphonsum regem sponsae suae propinquum cōtendit: vbi regali luxu nuptiae parabantur. Satis expedito is itinere Italia peruagatur, quod inermis veniret, praemissis aliquot copijs, & alijs subsequi iussis, nē cui veniret onerosus, aut formidabilis. Albertum fratruelem Austriae ducem itineris habuit comitem, & Ladislaum puerū duodennem, Vngariae & Bohemiae regem, Austriaeq; ducem, ipso pue-

ritiae flore decorum & amabilem: & cui Itali multos annos ac plurima bona imprecarentur. Ea vota ventus, ne prouenirent, tulit. Ostenderunt hunc fata tantum terris, neq; vltra esse siuerunt: Nam, quod in Scandalia diximus, dum pro eo conseruando multa bella gererentur, dumq; illum Bohemia suscepisset alendum, & iam illi nuptiae pararentur, anno aetatis XVIII. non sine suspitione veneni periit. Sed ad Fridericum redeamus: qui tum paratus ibat & redibat per Italiam, nulli formidandus. Videre ille potuit aequis oculis, quod priores non poterant, de visceribus Imperij alios incrassatos. Hoc dum vindicare contendit Henricus VII. veneno periit, non sine crimine Florentinorum. Karolus eius ex filio nepos, qui vlcisci debuit, & Imperij & aui iniuriam, euiscerandis aquila viribus institit, dum pro extollendo ignauissimo filio, patrimonium Imperij, quod saepe questi sumus, impendit. Sigismundus iam emortuam rem reperiens, quod voluit, implere nequiuit: dumq; in alium respicit, qui se per Italiam duceret, tardo satis itinere, penè irrisus, per mediam prouinciam vix penetrauit ad Urbem: iam conspirantibus comunitatibus cum pontifice in contemptum Romani Imperij. Sed Fridericus nimium quietus tolerauit omnia: Cunctator, vt diu habebatur, salutaris, quod maturitati dabatur: sed illa nunquam peruenit vt vim ostenderet. Quoties enim apud illum fieret rerum comploratio, quod hac & illa fierent, hac & illa timerentur, ferunt respondisse: necdum esse tempus illa emendandi. Nec tamen illo viuente hoc tempus impletum est, nescitur quando implendum. Iam res eo vergunt, vt Alemania, quae pridem amisit viuacitatem, omnem deinde perdat Imperij honorem, rebus inclinantibus ad Gallos. Ergo labor in hostes Turcos colluctandi permanebit,

nebit, & vt formidatur, indiēs augebitur: maiestas Imperij decidet. Et facile est toleratu, si modò perseuerat incolumitas & libertas à Turco, quæ & ipsa vocatur in discrimen.

CAPVT XXXIII.

HAc ergò tempestate, per annum quinquagesimum tertium Romana pridem biceps aquila, facta est anceps, si caput ei reliquū sit, posteaquā Constantinopolitanum Orientis deperijt, capta per Turcum eius imperij sede: Occidentale se nusquā nisi intra viscera cōmouet, absumens vires in domesticos, quas verteret iustius in exteros. Turcorum Imperator, posteaquā LXVI. diebus nulla permissa requie, Constantinopolim oppugnaverat, & vir Italicus tutandorum murorum suscepisset præfecturam, dum Turci acrius imminerent, quā vrbici tuerentur, capta est insigne decus Christianitatis Constantinopolis: Innumera ciuium multitudo, sine discrimine sexūs, ætatis, ordinis, perditæ. Rex ipse, vt ferunt, qui inerant, fugientes, dum per auersam ab hoste portam cum populo fugam parat, in ipsa pressura consumptus est. Scuitū tamen est in cadauer mortui, truncatūq; caput delatū est per castra in contumeliā victorum: prophanata templa: euersa altaria: cōspuitæ imagines, imprimis Crucifixi Domini in castra relata, cōspuitaq; ridetur. Stuprata sacratæ virgines: Matrona in castra præacta, libidinē impleuere spurcissimorū canū: Et illud æternæ Sophiæ consecratū templū, sine exēplo sordidatū contaminationibus Mahumeticis. Illa tū sunt facta, q̄ & dictu sunt difficilia, & auditu horrifca: Omnē nobilitatē tyrānus curauit excindere: quæ vt se pderet, præconem iussit pclamare: Si q se auro redimere velint, liberū facere victorem. Tum terræ

Ggg 4 procures,